

ваше въ сарайтъ. Държавата бѣше въ рѣцетѣ на двамата му зетюве, великиятъ визирь Мухсензаде и Каймакамътъ Малекъ Мохамедъ.

---

Диванътъ мисляше за едно примирие съ Русцитѣ отъ което имаше и нужда. Великиятъ визирь, съ своята неповинна и развалнувана войска, остави ся да го забиколжтъ русцитѣ въ Шуменъ; генералъ Камински бѣше заловилъ сячкитѣ тѣсни прѣходи на балканътъ въ Бжлгария.

Прѣговоритѣ начнахъ на Кайнарджа, тамъ дѣто ся находдше генералъ Романзовъ съ войската си. Той диктува условията на примирението като побѣдителъ. Повѣлителното искание отъ една старна, крайната нужда отъ друга, не допущаха да ставатъ голѣми припирни; Кайнарджийскитѣ сговори ся пишяхъ съ Руската сабя. Една само конференция отъ нѣколко часа бѣше достаточна на пжлноможцитѣ да туржтъ въ редъ на турското примирие, но нейната капитоляция.

Открититѣ членове сждържавахъ независимостъта на Каржмъ, на Кубанъ, на Бесарабия, отцѣпени отъ Туреката държава, свободното моресилавание по Черно и Срѣдиземно Море; условия ся наложихъ за Влашко и Богданско, подъ наравственниятъ контролъ на Русцитѣ; Царицата както и нейнитѣ наслѣдници да иматъ право да покровителствуватъ турекитѣ християни. Пжрвата причина на войната, Полша, ся замлча. Това мжлчение бѣше да остане тжзи буйна република подъ самоволното влияние на Катерина. На конецъ, единъ тайнъ членъ налагаше на Турско да плаща до три години единъ данокъ по шестнайсетъ милиона на година за да оттеглжтъ флотата съ която бѣхъ Орлови въ Архипелагътъ.

Несчастниятъ визирь Мухсинзаде, една недѣля подиръ подписванието на този трактатъ, който бѣше настоящето избавление и будоцето сжсипление на Турско, умрѣ отъ ядъ.

---